mise, 2. vastuaktsiooni hindade langemisele, 3. valuutakitsenduste kaotamise ja 4. rahvusvahelise kaubanduse takistuste kõrvaldamise.

Süü majanduskonverentsi kokkuvarisemises langeb Ameerikale, kes Roosevelt'i presidendiks tulekuga märtsikuus algas aprillis oma rahanduspoliitilisi eksperimente hindadeprobleemi lokaalseks lahendamiseks ja juunikuuks jõudis äratundmisele, et eraldumine, hoidumine rahvusvahelistest kokkulepetest ja ettevõtted kullaaluselt lahkunud dollariga võimaldavad talle kõige soodsamini oma eesmärkide saavutamise. Kui Macdonaldi ja Herriot' üheaegsel külaskäigul Washingtoni ei jõutud mingile kokkuleppele valuutade stabiliseerimise kohta, oli juba ette selge, et maailma majanduskonverents 20 korda suurema osavõtvate riikide arvuga suudab veel vähem saata korda. Raskete aimuste all kokkuastunud majanduskonverents katkeski valuutade stabiliseerimise küsimuse arutamisel, jättes ka teised küsimused otsustamata.

Rahvasteliit, saanud hoobid tema poolt alustatud kahe suure konverentsi nurjumisega ja kahe suurriigi lahkumisega oma liikmete hulgast, kaotas võrratult oma tähtsusest. See tekitas otsekohe murrangu rahvusvahelise poliitika juhtmõtetes, mille järel riigid üksteise võidu asuvad korraldama ümber oma orientatsiooni ja julgeolekutagatisi. Rahvasteliidu või konverentside süsteemi asemele astub jälle, nagu enne Maailmasõdagi, tasakaalu- või liitudepoliitika, kus iga riik omal käel püüab kindlustada oma olemist, otsides endale lepinglasi kõige lähemate huviosaliste hulgast.

Desarmeerimiskonverentsi nurjumist ja Rahvasteliidu prestiiži langust ette nähes tõstis Mussolini Inglise peaministri Macdonaldi külaskäigu puhul Rooma

Eesti kroonika 1933, lk. 11